

शिरोछिदत् एकैकश इति शेषः ॥ सकंदश शिरसां छेदे तु न पुनः प्ररोह इति कतकः ॥ ५३ ॥ तस्यैव सदृशं यद्भूमौ पतितं तस्यैव सदृशमित्यर्थः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ एवमेव शतं छिन्नमिति पाठः ॥ तुल्यवर्चसां तुल्याकाराणां शिरसां ॥ शतरामेण छिन्नं एवं च भगवतः सर्वतोभद्रचक्रपदशतं रामेण रावणीयशिरः शतकमलैः पूजितमिति कतकः ॥ ५६ ॥ रावणस्य जीवि

रावणस्य शिरोछिदन्त्रीमज्ज्वलितकुंडलम् ॥ तच्छिरः पतितं भूमौ दृष्टं लोकैस्त्रिभिस्तदा ॥ ५३ ॥ तस्यैव सदृशं चान्यद्रावणस्योत्थितं शिरः ॥ तत्क्षिप्रं क्षिप्रहस्तेन रामेण क्षिप्रकारिणा ॥ ५४ ॥ द्वितीयं रावणशिरश्छिन्नं संयतिसायकैः ॥ छिन्नमात्रं च तच्छीर्षं पुनरेव प्रदृश्यते ॥ ५५ ॥ तदप्यशानि संकाशैश्छिन्नं रामस्य सायकैः ॥ एवमेव शतं छिन्नं शिरसां तुल्यवर्चसां ॥ ५६ ॥ न चैव रावणस्यांतो दृश्यते जीवितक्षये ॥ ततः सर्वास्त्रविहीरः कौसल्यानंदवर्धनः ॥ मार्गणैर्बहुभिर्युक्तश्चिंतयामास राघवः ॥ ५७ ॥ मारीचो निहतो यैस्तु खरो यैस्तु सदूषणः ॥ क्रौंचावटे विराधस्तु कबंधो दंडकावने ॥ ५८ ॥ यैः सालागिरयो भग्नावाली च क्षुभितो बुधिः ॥ तद्भ्रमे सायकाः सर्वे युद्धे प्रात्ययिका मम ॥ ५९ ॥ किंतु तत्कारणं येन रावणे मंदते जसः ॥ इति चिंता परश्चासीदप्रमत्तश्च संयुगे ॥ ६० ॥ ववर्ष शरवर्षाणि राघवो रावणो रसि ॥ रावणोऽपिततः क्रुद्धोरथस्थो राक्षसेश्वरः ॥ गदामुशलवर्षेण रामं प्रत्यर्दयद्रणे ॥ ६१ ॥ तत्प्रवृत्तं महद्युद्धं तु मुलं रोम हर्षणम् ॥ अंतरिक्षे च भूमौ च पुनश्च गिरिर्मूर्धनि ॥ ६२ ॥ देवदानवयक्षाणां पिशाचो रगरक्षसां ॥ पश्यतां तन्महद्युद्धं सर्वरात्रमवर्तत ॥ ६३ ॥ नैव रात्रिं न दिवं संनमुहूर्तं न च क्षणं ॥ रामरावणयोर्युद्धं विराममुपगच्छति ॥ ६४ ॥ तक्षयंतो निश्चयो न दृश्यते ॥ ५७ ॥ क्रौंचाव

टे क्रौंचवनसंबन्धिन्यवटेश्वरे ॥ ५८ ॥ प्रात्ययिकाः अमोघत्वेन निश्चिताः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ अंतरिक्षे चेत्यादि ॥ रथयोः कामगत्वात्तत्र तत्र कियत्कालं स्थितेरिति भावः ॥ ६२ ॥ सर्वरात्रं जातावेकवचनं तेनानेकाहोरात्रा नित्यर्थः ॥ वस्तुतः शवर्गे सकारस्तृतीयस्तेन त्रय उच्यते ॥ यवर्गे च वकारश्चतुर्थस्तेन चत्वार उच्यते मिलित्वा सप्तरात्रमित्यर्थः ॥ सप्तरात्रमेव चतयोर्द्वैरथं युद्धमिति वक्ष्यमाणपाद्मकालिकापुराणयोः स्पष्टमिति दिक् ॥ ६३ ॥ तदेवाह ॥ नैव रात्रमिति ॥ ६४ ॥